

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **T. K.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 4. 3. 2026, č. j. 32 A 14/2025 - 45,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se podanou kasační stížností domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně (dále „*krajský soud*“) ze dne 4. 3. 2026, č. j. 32 A 14/2025 - 45.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval, zda jsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti. Podle § 106 odst. 2, věty první soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Podle § 40 odst. 2, věty první s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[3] Ze soudního spisu krajského soudu vyplývá, že krajský soud stěžovateli rozsudek doručoval v souladu s § 42 odst. 1 s. ř. s. prostřednictvím držitele poštovní licence. Stěžovatel nebyl zastižěn, byl proto poučen o uložení zásilky a o možnosti vyzvednutí ode dne 17. 3. 2026 (jak vyplývá z doručky na rubu čl. 49 spisu krajského soudu). Jelikož si stěžovatel po dobu uložení zásilky nevyzvedl, byla zásilka doručena stěžovateli fikcí v pátek 27. 3. 2026, tedy poslední den zákonné desetidenní lhůty pro uložení. Tímto dnem tedy bylo podle § 42 s. ř. s. a obecných pravidel pro doručování podle § 49 ve spojení s § 50h občanského soudního řádu stěžovateli řádně doručeno. Lhůta k podání kasační stížnosti proto skončila v pátek 10. 4. 2026. Podle údajů na obálce čl. 6 spisu Nejvyššího správního soudu byla kasační stížnost stěžovatele podána do poštovní přepravy až v pondělí 13. 4. 2026. Byla tedy podána po uplynutí zákonné lhůty a Nejvyšší správní soud ji proto odmítl jako opožděnou [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.]. Nejvyšší

správní soud dodává, že zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2, věta poslední s. ř. s.).

[4] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 60 odst. 3, věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. května 2026

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu